

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarchie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrația:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumera și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.

Manuscrise nu se împoiază.

Sibiu, 1 Septembrie st. v.

Ne aflăm în ajunul unor timpuri de
grea cumpăna.

Ori căt de potrivite cu interesele noastre
de desvoltare națională, stările de lucruri
create prin diploma din Octombrie n'au
fost susținute de toți oamenii nostri po-
litici, și la 1866 era în mijlocul nostru
un partid, care sprinția causa maghiară.
Aderenții acestui partid, punând temeiul pe
promisiunile ce li se făceau din partea
Maghiarilor, credeau, că libertatea consti-
tuțională, asupra căreia stăruiau Maghiarii,
va fi pentru noi mai favorabilă decât or-
ganizația, în care ne aflam. Si nici
că le putem face mustrări pentru aceasta:
promisiunile erau puse sub scutul onoarei
poporului maghiar.

Cu toate acestea majoritatea cumpăni-
toare și în deosebi poporul, purtătorul sen-
timentului nostru istoric, nu voia să scie
de o înfrângere cu Maghiarii, în care nu
avea încredere, și societatea noastră era
amenințată de o strănică sguduire în ajunul
pactului dualist.

Acesta a fost timpul, în care Mitropolitul Andrei s'a sacrificat: ținând seamă
de situația grea, în care se afla țeara
și tronul, el și-a călcăt pe inimă și arun-
când vîlul uitării asupra celor petrecute,
s'a pus în fruntea celor dispusi a sprința
dualismul.

El însă n'a făcut acest pas decât în
urma asigurărilor ce i s'au dat, că nu vom
fi noi Români jigniți în libertatea noastră
de desvoltare.

Si în adevăr prin inarticularea auto-
nomiei noastre bisericesc și prin votarea
legii pentru naționalitate ni se asigurează
dreptul nostru de liberă dispoziție în
biserică, în scoală, în comună, la judecă-
toriile de prima instanță și în comitatele,
în care ne aflăm în majoritate.

Si dacă acest drept, în aceste mar-
gini, ar fi fost respectat potrivit cu pro-
misiunile ce ni s'au făcut, nu s'ar fi găsit
în mijlocul nostru elemente pentru o opo-
ziție serioasă.

Ceea ce a produs opozitia sunt
calcările ce i s'au făcut acestui drept.

Îndeosebi unii au fost adeseori comba-
tuți cu argumentul, că și-au renegat
principiile și, după ce atât în viața lui
Şaguna, cât și după moartea lui, ani de
încălcări de a rîndul au lăsat într-un fel, deo-
dată au apucat o altă direcție și s'au
unit cu aceia, pe care-i combătuseră mai
nainte.

Dar tocmai aceasta dovedește, că erau
consecvenți.

Câtă vreme poporul român poate să
se desvoalte în pace, suntem aderenții ho-
tarări și sinceri ai celui ce îi asigurează
această pacănică desvoltare, și dacă mâne
se vor schimba stările de lucruri astfel,
ca desvoltarea pacănică a Românilor să fie
îi putință, nu numai ne vom schimba
în linia de conduită, dar ne vom săli tot-

odată să înnăbuşim ori și ce opozitie din
partea celor ce stau în legătură cu noi.

Acela dintre oamenii nostri politici,
care s'au împăcat cu stările de lucruri
create la 1867, au fost povățuiți de credință,
că Maghiarii, ajungând la stăpânire,
îi vor ajuta față cu adversarii, pe care-i
aveau în mijlocul poporului român. N'au
sciat însă Maghiarii să-și prețuească prietenii:
au cerut numai dela dinșii să susție
între Români cauza maghiară, n'au întăles
însă, că trebuie să facă populari, dacă
e vorba, ca ei să poată străbate. În loc
de a-și fi dat silință să câștige încrederea
Românilor, început cu încetul au făcut
peste putință ori și ce propagandă filo-
maghiară în mijlocul poporului român.

Încă în viața lui Șaguna li s'a dat
adeseori dreptate celor ce la 1866 au
accentuat neîncrederea față cu Maghiarii.
Cu atât mai ales după moartea lui Șaguna,
căci trebuie să le fie rușine de a fi susținut
vre-o dată, că se poate pune temeiul pe fă-
găduințele ce ni s'au dat la 1866.

Limba română a fost scoasă din comuni-
nă, din comitate, dela judecătorii și o
mulțime dintre noi au rămas pe drumuri
ori au fost siliți să părăsească țara, în
scoli ni s'a împus o limbă imposibilă
pentru noi, tinerimea noastră e persecu-
tată, întreaga noastră lucrare intelectuală
e înnăbușită.

Mai e oare cu putință, ca după toate
aceste om cu mintea întreagă să se încerce
a susține între Români cauza înfrângării
cu Maghiarii?

Şaguna, dacă ar trăi astăzi, ar mai
pute el să rămână pe lîngă linia de con-
duită, pe care și-a ales-o la 1866?

Om cu vederi largi și cu inima des-
chisă, el ar veni și ar spune: Am fost amă-
git; voi, care n'aveați încredere, voi avea
dreptate!

Și dacă n'ar face-o, mort ar fi pentru
Români, om fără de nici o înțîruire asu-
pra lor.

Căci trăim toți, vedem cu ochii și
simțim neapărat direcția, în care ne
mîna forță împregiurărilor.

S'a format între noi un grup de
oameni hotărîți a face o încercare de apro-
piere. Mulți dintre dinșii și-au sacrificat
trecerea, pe care au avut-o între Români,
au primit să fie ocărîți în public și în
conveniri private, au suportat situația grea
a omului, pe care-l ocolește chiar și prietenii
lui de mai nainte.

Cu ce s'au ales însă?

Au fost tractați ca nisice slugi ne-
trebnice.

În loc de a le fi câștigat o popu-
laritate covîrșitoare, guvernul îi ia preste
umăr, ear opinia publică maghiară îi
dăscălesce mereu ca pe nisice impotenți.

Nu prin concesiuni vrea D-l Coloman
Tisza să ne facă amici sinceri, ci prin
măsuri aspre să ne silească a-i fi slugi
plecate.

Are statul ungar destulă putere, —
dice el, — însă nu pentru ca să res-
pună la angajamentele ce-a luat față cu
părțile sale constitutive, ci pentru ca să
suprime ori și ce manifestare opusă curen-
tului preconisat de guvern.

Îi întrebă acum pe Români pe toți:
care este linia de conduită ce ni se impune
în urma acestei amenințări?

Unde are să easă situația, ce se
creează prin această amenințare?

Guvernul țării nu vrea să ne mulțumească,
nici mai e dispus să ne dea voie
a ne mărturisim nemulțumirea, poporul maghiar
nu voiesc să scie de condițiile
de pace, pe care i le punem, nici e dispus
a sta de vorbă cu noi: trebuie să scim
de frică, să tăcem, să ne supunem, să ne
ascundem în gura serpelui.

Să-și dee acum fiese-care Român
seamă, dacă are ori nu în el destulă
stăpânire de sine, ca să o facă aceasta,
ear dacă simte, că nu o poate, să-și ie
lumea în cap și să se ducă departe, căci
astăzi interesul neamului nostru cere să
stăm pe pace, să răbdăm și să așteptăm
plini de încredere în valoarea noastră
proprie.

Dar datorile cătră țară, monarch și
națiune să nu le trecem cu vederea și
prima datorie a noastră e, să spunem ade-
vărul asupra sentimentelor noastre chiar
și în față călăului, cu care suntem
amenințați.

Vrem noi Români să ne desvoltăm
în pace aici în țara noastră și suntem ne-
împăcați cătă vreme nu ni se dă libertatea
de desvoltare, pe care acum nu o avem:
aceasta o mărturisim fără de sfială acum
și în totdeauna. Căci a fi pedepsită pentru
vina de a fi făcut această mărturisire este
în Europa o onoare și un titlu la obstesile
simpatii, la obstescul ajutor.

Nu scie încă lumea cătă sufere causa
civilizației în Ungaria: o va scăi atunci,
când va asista la persecuția proiectate
de cabinetul Tisza contra celor ce se luptă
pentru libertatea de desvoltare față cu
atotputernicia unui popor străin de rasa
noastră, care se opintesce a impune o cul-
tură, pe care n'o are încă.

Revistă politică.

Sibiu, 1 Septembrie st. v.

Lumi este diua, în care au să se în-
tâlnească împărații din Austro-Ungaria,
Germania și Rusia. La întrevedere vor
fi de față și ministrii de externe ai monar-
chilor respective. Locul de întâlnire se
crede a fi castelul dela Skiernevice. —
Acum am ajuns aşadară în ajunul unui
eveniment de cea mai mare însemnatate
politică. Trei monarhi puternici, însotiti
de ministrii lor se duc să-și dea mâna și
să se înțeleagă în privință, am pută dace,
viitorului european. Căci nu mai încapă
nici o îndoială, că acești trei monarhi
finind odată uniți, vor deveni centrul de
acțiune al întregei politice europene. Ce
se va pune la cale în Polonia rusească,
noi profani vom afla numai târziu de tot,
când evenimentele vor începe să se des-

făsuze. Având însă în vedere marea tre-
buință de pace ce se simte pretotindinea
în Rusia ca și în Austro-Ungaria și Ger-
mania, suntem în drept a crede, că între-
vederea împăraților va fi o nouă garantie
pentru pacea europeană.

Cele mai noi sciri sosite din Francia
desmint sgomotul, cum că guvernul francez
ar fi hotărît să convoace camerele, spre a
înlocui răsboiul latent cu răsboiul oficial.
„Temps“ asigură, că conform ordinei de
îi acceptate de cameră la 5 August, gu-
vernul va căuta să execute tractatul dela
Cien-Cin, distrugând întăriturile chineze și
luând în posesiune, drept garanție, cât mai
multe obiecte de pe teritoriul chinez.

Campania electorală pentru parlamentul german este deschisă. De re-
marcat este discursul lui Virchow ținut în
clubul liberalilor din Kiel. Virchow a
arătat mai întâi care este fundamentul
și scopul liberalismului și apoi declară că
anii până când se va mai pute pune pe
decreă desvoltăriile librale, se pot număra
pe degete. Cu privire la cestiușa politico-bisericească, Virchow a recunoscut că
Bismarck acum a început să-și întoarcă
față de cătră papism. Germania se află
acum la locul de unde a pornit. Centrul
voiesc înainte de toate să pună mâna pe
școală. „Ori-ce pas, care îl fac domnii din
centru“, dise oratorul, „îl plătesc cu drepturile
poporului în viața economică și vice-
versa, ori-ce pas, care îl face guvernul în
privința breslelor, se plătesc cu drepturile
vieții spirituale. Si aceasta se numește
tergivială legală. Această luptă a libera-
lismului nu este o luptă cu alte partide.
Este o luptă, pe care o poartă lumea pro-
gresistă cu trecutul. Libertatea nu este
un cuvînt desert. Ea este mijlocul, care
s'a dat oamenilor spre a se asocia cu oameni
în grupuri mai mari. Această libertate de
asociație, partidul liberal îi-a câștigat o
poporului.“

În Irlanda valurile agitației contra
Englitării au început eară și a înălțat.
Sâmbătă trecută liga națională din marea
Britanie a ținut adunarea ei anuală în
Dublin sub președinția deputatului O'Connor.
Liga urmăresc scopul de a face să triumfe
elementul irlandez în Englisă și Scoția
cu ocazia alegerilor pentru consiliile
comunale și pentru parlament. N'au lipsit
la această întrunire obișnuitele discursuri
violente și prorocile, cum că nu mai este
de departe diua, când Irlanda va avea par-
mentul seu în Dublin.

Pressa și discursul ministrului-
president.

„Pester Lloyd“ constată importanța momen-
tului, că șeful cabinetului s'a pronunțat în mod
afirmativ în privința cestiușilor ridicate înainte
și în timpul alegerilor de cătră unii din cei mai
însemnați membri ai partidului liberal. De alt-
mîntrea numitul diar parafrasează numai dis-
cursul primului ministrului și dice, că indicațiunile
lui în privința măsurilor esențiale sunt prea
generale, decât să-și poată cineva forma încă de
pe acum o judecată dreaptă.

După „Nemzet“ meritul cel mai mare al
primului ministrului este că dinsul a scut să aducă
în armonie reformele planuite și măsurile esen-
ționale cu liberalismul. Foaia guvernamentală
prevede că opoziția are să acuse pe d. Tisza că
este reacționar, spre a arăta însă netemeinicia
acestor acuzații sunt de ajuns declarațiunile
solemnale ale lui Tisza în privința misiuniei și tra-
țiunilor liberalismului în Ungaria. Guvernul ar

fi putut prea bine să iee măsuri escepționale severe și durabile, dar de oare ce voiesc să mențină libertatea și să lovească numai în desfrâu, se folosesc, în interesul statului, numai de măsuri provisori și pe un timp anumit. Este o mare norocire, că în grelele împregiurări actuale se află în fruntea guvernului un asemenea bărbat, care în avântul seu pentru libertate, se mulțumește cu atât de puțin. În mica Ungarie ce se află între două mari puteri, care nu iubesc libertatea, nici chiar în aceste vremuri grele libertatea nu este atinsă. Aceasta este de a se mulțumi acelui bărbat din guvern și partidului, care conduce politica ungurească.

„Pesti Napló“ nu vede în discursul dela Oradea-mare, decât scoaterea la iveală a promisiunilor făcute cu ocasiunea intrevaderei dela Ischl. Măsurile contra pressei astădi nu se mai pot justifica cu antisemitismul, căci atunci ar fi trebuit de mult să se iee astfel de măsuri, și apoi anarchiști în Ungaria nici nu există. Discursul este de sus până jos reacționar și un politic conservator nici odată n'ar fi îndrăsnit să pășească în fața Ungariei cu un asemenea discurs. Acum poate vedea ori ce om, cine apără în Ungaria succesele anului 1848 contra lui Tisza și a partidului seu.

Tot „Pesti Napló“, în primul articol de ieri, ocupându-se de partea din discurs privitor la presă, scrie: „Coloman Tisza voiesc să suspende libertatea pressei. Pentru ce? Pentru că voiesc să pună stăvila agitațiunilor antisemite, naționaliste și anarchiste. Să vedem există asemenea agitațiuni, și dacă există guvernul n'are destule mijloace spre ale înăbușii?“ „Pesti Napló“ recunoasce că s'a întemplat la Pojoră că antisemit Nendtvich a fost achitat de către jurați. „Dar oare judecătorii, cari au învățat drepturile, nu fac greșeli? Nu s'a întemplat mai când era, că au judecat pe un om nevinovat? Apoi pentru aceasta, venită-i cuiva în minte, să pretindă că să se suspende judecătorii?“ Organul opoziției moderate amintesc apoi casul cu Verhovay, care este cel mai infocat antisemit, și dice că afacerea acestuia se află la tribunal și cu toate acestea tribunalul de un an de dile nici până acum nu s'a pronunțat în afacere. Diarul lui Verhovay „Függetlenség“ care este cunoscut că agitează în modul cel mai cutesător, a apărut luni întregi fără să aibă cauțune. Ce a făcut guvernul? Nimic. „Poate acum, dice Tisza“, continuă „Pesti Napló“, „că față cu Verhovay și cu foiaia lui n'a avut mijloace la îndemâna spre a pune stăvila agitațiunii? Ne vine mai curând a crede că Tisza a urmat astfel precum a urmat și a lasat pe Verhovay să agiteze și mai departe, tocmai ca se aibă pretext pentru suspendarea libertății de presă... Dar să vedem, cum săm și cu agitațiunile naționaliste. Întemplatu-să vre-o dată ca un juriu maghiar să nu recunoască de vinovat pe un agitator naționalist, dacă acesta a agitat în adevăr contra ordinii

statului? Nu există un singur cas în această privință. Si apoi guvernul oare n'a arestat pe Miletici ca agitator naționalist? Si mijloacele, de care dispune, nu sunt suficiente și în această privință? — Coloman Tisza dice, că există și agitațiuni anarchiste. Se poate dar noi nu-i simțim efectele. Si apoi juriul din Buda, înaintea căruia s'a pertractat acum de curând un asemenea proces anarchist, nu a condamnat pe scriitorii anarchiști? „Încotro privim și ori că de mult examinăm situația noastră nu vedem mărimea pericolului, de care spre a scăpa guvernul nu găsește altă cale decât suspendarea libertăței de presă. — Este adevărat, că există în Ungaria antisemitism, cestiunea naționalităților și unele elemente anarchice, dar precum acestea nu sunt o urmare a libertății de presă, tot astfel ele nu vor putea fi înălțurate prin suspendarea libertății de presă.“

Societatea pentru fond de teatru român.

Arad, 30 Aug. 1884.

Numai două săptămâni ne despart de dilele fixate pentru adunarea generală a societății pentru fondul de teatru român. Numai două săptămâni ne despart de sărbătorile, la care se vor aduna estimp în Arad, România din părțile ungurene spre a-și manifesta de nou voiața și aptitudinile lor pentru dezvoltarea proprie culturală-intelectuală. Dilele de 27 și 28 Septembrie st. n. sunt acele dile de sărbători naționale, în care societatea pentru fondul de teatru va fi adunată sa generală în Arad, centrul unui ținut locuit aproape numai de Români, de unde s'au respădit neîntrerupt, dela începutul secolului actual, luminile culturii naționale în poporul românesc din părțile ungaro-banatice.

Este de prisos să amintesc importanța pentru Români a unor asemenea întuniri astădi, când politica dominantă î-a scos aproape de pe toate terenele vieții publice.

Instrucțiunea și educația genului uman s'a accelerat totdeauna prin artele frumoase și în deosebi prin teatru, căci artele și teatrul se adresează direct la toate clasele societății. Teatrul încântă junetea, ocupă maturitatea și mânăgăie bătrânețea.

Scena mai mult chiar și decât însăși scoala pună în vedere tuturor respectul datoriei și virtuțile străbune. Eată cuvintele, pentru care sărăuim la crearea unui fond de teatru și prin aceasta la crearea unui teatru românesc dincoaci de Carpați. Români arădani salută deci cu bucurie adunarea societății fondului de teatru, care se va fi estimpă în mijlocul lor, și pe căt sunt informat, ei au și facut tot posibil ca adunarea aceasta să fie căt mai splendidă și impunătoare.

Comitetul arangiator a îngrijit de cu bun timp, ca adunarea să fie însotită de un concert și bal național, care vor avea loc în hotelul

„Crucea albă“, concertul în seara de 27 Septembrie, iar balul în 28 Septembrie, la care va fi produs istoricul joc național „Călușerul“ de către membrii secțiunii de jocuri a societății „Progresul“ din loc, în costume naționale. Festivitățile adunării vor fi mult ridicate prin asemenea producții artistice și sociale. Cu deosebire concertul, ni se asigură, are să fie dintre cele mai interesante concerte din Arad, atât pentru Români, că și chiar pentru străini, căci comitetul a avut norocirea deosebită, de a căsătiga pentru acest concert talente și puteri artistice deja probate și cu renume în sferele culte: ca D-na Ionescu din Arad, D-l Nicolau Popoviciu din Caransebeș; d-soarele Ana Bonciu și Eugenia Șerbu. Corul din Chisinau din 26 bărbăti și 8 femei, sub direcția preotului Lucian Șepetian, încă va contribui mult la splendoarea concertului.

Din interesanta programă a concertului amintesc aici: Arie din „Mignon“ și „Nu mă uită“ de Franchetti, care vor fi cântate de d-na Ionescu; apoi: Arie din „Traviata“, de Verdi, „Medul năpălit“ și „Sequidilla“ de G. Dima, „Dor de răsunare“ de Cavalia, care vor fi executate de d-l N. Popoviciu; d-soarele Ana Bonciu și Eugenia Șerbu, vor executa pe piano: „Nocturne“ de Chopin, „Le Rosignol“ de Liszt, „Scherzo“ de Chopin etc. Corul din Chisinau va cânta „Hora Sinaia“ acompaniată cu piano, „Salute Italiano“ și „Stea u României“ etc.

În față unor astfel de preparații și mai cu seamă în privirea datorinței de a contribui fiecare cu obolul seu la ridicarea templului Taliei române, sunt sigur, că România vor acurge din toate părțile spre a se întâlni la Arad și spre a da cu toții „mână cu mână“ cei cu inimă română.

Crișanul.

Cronică.

Călătoria Maiestății Sale Imperatului și Regelui la Varșovia. La 14 a I. c. n. Maiestatea Sa Imperatul și Regele va pleca însoțit de o suitură mică și de ministrul de externe contele Kálmány preste Granica la Skiernevice pentru a se întâlni cu Tarul Rusiei. Maiestatea Sa va sosi în Skiernevice Luni după ameașă la 2 oare, când va sosi acolo, precum se dice, și Imperatul Germaniei. „Budapest Korr.“ comunică că la 16 Septembrie n. după ameașă Maiestatea Sa va pleca îndărăt și va sosi în Viena la 17 Septembrie n. „Diarului“ N. W. T. își comunică din Varșovia, că întâlnirea celor trei imperatori e hotărâtă definitiv pentru diua de 15 Septembrie n. Ea se va întâmpla în palatul din Skiernevice. Suitele Imperatorilor Austriei și Germaniei, din lipsa de încăperi în palatul din Skiernevice, se vor opri în Varșovia; iar în Skiernevice vor petrece numai preste și. Afară de ministrii de externe ai celor doi imperatori vor petrece în palatul din Skiernevice și ministrii rusești ai Curții Imperiale, ministrii de interne, de comunicații și de resbel. După conferințele ce vor avea loc între cei trei imperatori și între ministrii de externe, se va aranja

în pădurile dela Lovița o vînătoare mare, la care vor lua parte și împărații Austriei și al Rusiei.

Sosirea principelui de coroană Rudolf la Gurghiu se anunță pentru 29 Septembrie n. Vînătoarea se începe în 30 Septembrie n. și ține până la 9 Octombrie. Unii magnați din împrejurime au și primit invitație. Din pregătirile de până acum se dă cu socoteală, că vînătoarea din acest an va fi splendidă.

Proiectul de lege relativ la reorganizarea camerelor comerciale și industriale este gata. Proiectul se va publica de către ministerul de agricultură, industrie și comerț încă înainte de sesiunea viitoare a dietei, ca se poate fi studiat de oamenii și corporațiunile de specialitate. Proiectul va fi prezentat dietei îndată după ce dieta va fi terminată cu primele lucrări. Se crede, că în Februarie 1885 proiectul va fi intră în valoare de lege. În același minister se lucră la proiectele prevăzute în noua lege industrială, dintre cari se va pregăti proiectul referitor la cassele de ajutorare ale lucrătorilor. Industria arhitectilor probabil va fi regulată numai prin ordonanțe, iar legea prelucrată de reuniunea inginerilor și a arhitectilor, va fi pusă ad acta.

Ministrul president Tisza va merge înainte de călătoria Imperatului la Rusia în Viena pentru a prezenta Maiestății Sale raportul seu.

Societatea de lectură a junimei studioase dela gimnasiul gr. cat. din Blaj s'a constituit pre a. c. 1884/5 precum urmează: De conducător al societății s'a designat domnul profesor Sil. Nestor; v.-președinte T. Raica, stud. de cl. VIII; redactor al foaiei societății G. Bratu, stud. de cl. VIII; notar E. Solomon, stud. de cl. VIII; bibliotecar V. Florian, stud. de cl. VIII; v.-bibliotecar A. Berian, stud. de cl. VII; casar Elia Moga, stud. de cl. VII.

Nationalism în Oseg. Alaltăieri, scrie „Kolozsvári Közlöny“, partea de sus a orașului a fost plină cu steaguri croate și îci colo căte cu un steag austriac galben-negru. Orașul sărbătoresc, reunirea de dare la semn își serbează jubileul de 100 ani. Steaguri maghiare nu se vedea nicăieri, decât numai croate și îci colo căte unul galben-negru.

Feciorul lui Hurban. Din Academia teologică ev. din Pojoră, scrie tot „Kolozsvári Közlöny“, s'a eliminat un teolog din cauza agitațiunilor pansionistice. Acest tinere și altul, decât feciorul lui Hurban, renumitul agitator pansionist, ceea ce fără îndoială e lucru destul de interesant. Mai interesant e însă, că la întrepunerea cătorva partisans, tinerele de mare speranță erași a fost reprimit în institut.

Defraudatorul de bani publici Pausz János, fostul vice-comite al comitatului Severin, a scăpat din prinsoare după ce a suferit trei din patru părți a pedepsii, la care a fost osădit. Eliberarea s'a facut pe baza dreptului penal conform căruia Pausz a fost pus în libertate condiționată.

Milton a murit în misericordie; Rousseau se plângă de scumpetea pânei în Paris; marele Linéa își cărpă incălcările cu carton și mulți mulți alii ca și poetul nostru Bolintinean au murit pe paie, plătind cu viața lor frumoasa și nebuna credință că lumei îi trebuie adevărul. Ce-i drept! După moarte, la mulți dintre dinșii li s'au pus monumente frumoase, li s'au scris necroloage admirabile și patria lor e mândră de ei.

Nu sciu deu, dar când m'ar întreba cineva: „Ce vrei mai bine, să mori de foame, însă după moarte să fi nemuritor, să-ți pună un monument minunat și jurnalele să apară cu margini negre, sau să ai toată viața tot ce-ți place, și pe mormântul tău să crească barbă?“ Eu aş prefera cea din urmă, și dacă s'ar rătăci și căte o floare printre dinșii, aş fi cu totul mulțumit.

Însă voi! paliți și superbi fi ai adevărului, muriți îndată ce văți împlinit menirea. Muriți, pentru ce noi, cu lacrămi de crocodil în ochi, însă cu bucuria în inimă, că am scăpat de voi, fiind că mărirevoastră ne arată și mai miserabilă miserabilitatea noastră, să vă ridicăm monumente mari și frumoase. Să vă acoperim bine mormintele cu petrele cele grele, ca nu cumva să vă vie gustul de a ești și de a vă întoarce ca să pedepsiți pe aceia, care se folosesc fără nici un drept de munca voastră sau care falsifică și întrebuițează rău cuvintele și ideile voastre înalte și frumoase.

Matilda Ponc.

Foia „Tribunei“.

Adevărul și minciuna!

Adevărul e un lucru foarte frumos și bun, care nu ne trebuie sănătatea însă nici într-un fel. Ce să facem cu el? — Nici nu ne place să-l autorizăm, nici nu ne este permis să-l spunem. Toată lumea însă laudă adevărul și ocăresce minciuna.

Aceasta e o nedreptate regretabilă pe care eu nu vreau să o comit! — Vreau să rehabilițiez minciuna în opinia publică și să-l dau onoare ce i se cucine.

Gânditi-vă, că prin o minune ar peri minciuna din lume, și că fiecare om ar fi silit să spue adevărul! — Ce s'ar întâmpla oare atunci?

Eată ce s'ar întâmpla.

Feciorul ar ucide adeseori pe tată sau tata pe fecior; femeia și-ar otrăvi bărbatul, sau bărbatul și-ar gătui femeia. — În sfîrșit, afară de puține excepții, s'ar ucide oamenii unii pe alții, dău alături pe strădele orașului. Legăturile de familie, de prietenie, de amor s'ar sfîrșea și omenirea ar peri fără... minciună.

Si până ce ar peri prin căte crudi și nenorociri ar trebui să treacă! Când s'ar întâmpla de pildă, ceea ce se întâmplă de multeori că un superior ar spune o nerozie față cu un inferior, și acela, în loc de-a asculta și a admira nerozia ca un oracol dumnezeesc, ar începe să rădă și ar dice:

— „Cum poți spune astfel de prostii?“ —

Atunci superiorul s'ar duce furios acasă și i-ar trimite ordinul să dimisioneze. —

Sărmănuș, rămas fără de pâne, s'ar plângă unui alt om mare, și l-ar ruga să-i dea o slujbă, și acela, în loc de ai răspunde ca altădată prin nisice frâne evasive ca: „Vom vedea, voi face ce îmi va sta în putință!“ — I-ar răspunde curat și bine: „Fostul D-tale superior te persecută și pentru un păcătos ca d-ta, nu mi-voi face un inimic atât de puternic. Afară de aceea am și primit o sumușoară de bani dela altul pentru acest post.“ —

Atunci sărmănuș ar ști că n'are nimic de așteptat. De s'ar nimeri să fie încă și iarnă, pânea scumpă și în mica lui căsuță căci-va copii care ar plângă de foame.... Se ști ce ar face omul într-âsa casă?

Ar lua un cuțit și l-ar îngriji în inima celula, care i-a luat pânea din mâna.

Sau altceva. — Un bărbat aflat că femeia lui are un amant. — El vine furios acasă.

„Doamnă, spune-mi numele seducătorului d-tale, că vreau să-l omor!“ — Si dama ar începe atunci cu multă demnitate să își spună o listă întreagă.

Un amic te poftesc la masă fără ca femeia lui să se știe ceva despre această poftire. — Vii, și nu vezi decât fețe amabile, dar când ar domni adevărul atunci amicul te-ar primi dicând:

„Dracul m'a pus să te poftesc la masă, de aici dimineață mă bogănesc nevasta. Si dama, fără multe încungurături și-ar spune: cine te-a

mai adus și pe d-ta! Pe semne n'ai ce mâncă acasă! — Si apoi nici nu-mi prea place să te văd cu bărbatul meu, fiind că ești unul din amicului lui de înație de căsătorie.“ O dușmanie între tine și între bunul amic ar fi urmarea.

Când s'ar întâlni mai multe dame într-o societate și ar trebui să-i spună adevărul, adevarat că găndește fiecare de ceea ceală, mi se pare că multe s'ar duce cu ochii scoși acasă.

Când un stăpânitor și cu ministrii lui ar trebui să-i spună adevărul, idei și intenții, în glas și față cu întregul popor, n'ar fi oare adeseori ucișii cu petri?

N'am șis dar bine că minciuna ține lumea în echilibru?

Apoi minciuna e și multă bună! Copiii ii sunt bine îmbrăcați și bine hrăniți și se preumbilă în trăsuri cu patru cai.

Adevărul e un tată aspru și nemilos! — Copiii lui, ori care le-ar fi numele, fie Hristos, Galilei sau Columb, au fost în totdeauna martiri, au suferit și au murit pentru el.

